

Т.	ѣмже	ѣюже	ѣмже
П.	(ш) нѣмже	нѣйже	нѣмже.

множественно.

И.	ѣже	ѣже	ѣже
Р.	ѣхже	ѣхже	ѣхже
Д.	ѣмже	ѣмже	ѣмже
В.	ѣже	ѣже	ѣже
Т.	ѣмиже	ѣмиже	ѣмиже
П.	(ш) нѣхже	нѣхже	нѣхже

Кога предъ косвенны-те надежи на то-ва мѣстоименіе имѣтъ предлозы, тога они за благогласіе приимѣтъ *н*, както отъ негѡ — ѣгѡ, къ немѣ — ѣмѣ, за нами — ѣми, ѡ нихъ — ѣхъ и проч.

§ 34. За мѣстоименія-та опредѣлительны самыи, самъ и всѣ.

Първо-то отъ нихъ опредѣлява точность-та (подлинность) на предметъ-а; второ-то опредѣлява обѣмъ-а и количество-то на предметъ-а.

Първо-то ся скланя пълно и усѣчено по първый-а примѣръ на прилагателны-те, а второ-то така:

Число единственно.

<i>мѣж.</i>	<i>жен.</i>	<i>сред.</i>
И. всѣ	всѣ	всѣ